

Մի օր հարկէն վառացած կեսրոջ կապ-
տաւ թնկէն, հեկարով մօրը քով դնաց: Մտա-
լը թէկէ պարզարեւի ու հանդարտ ստատիկ
մտաւանջաւ թրկն էր կրէր տեսնելով որ իբ

Սոփոյի երեսը միշտ կարմիր եազմաշո
ծածկուած գրեթէ անձանօթ մնաց ի
տաղընըրուն, կէսուրը հազիւ անոր դուն

ը ը թէն արդարեւ ու հանդարտ ուստի
մտաւանջութիւն էլ կրէր ահսեւելով որ իր

